

Manifestatie: Tien jaar onderwijsverzet.

13 december 1980

Rasa, Utrecht

Liedjesprogramma “Tien jaar onderwijsverzet”.

Liedjes uit diverse programma's van Toneelwerkgroep Proloog en anderen, gezongen en gespeeld door Peter Koene, Nienke Sikkema en Jan Smeets.

Openingslied.

Er fietst een vader langs de school. (Uit: Een vier is een vier, seizoen 1971/-72)

De school is en wereld waar rust heerst en orde
In regelmaat rijpt daar het pril intellekt
Slechts klinkt er de heldere stem van de meester
Als aan 't jonge volkje iets moet uitgelegd

De stap van het kind, dat wat krijgt zal gaan halen
Geraniums bloeien - het schoolplein is leeg
Wit zijn de gangen en wit de lokalen
De borden zijn zwart, maar ze zijn goed geveegd

Refrein: Er fietst een vader langs de school
Hij neemt zijn hoed af uit respekt
Voor hett oude hoofd bij wie hij zelf nog heeft gezeten
En uit het klasje waar zijn kind zit
Klinkt 't tafeltje van vier
Hij zet zijn hoed weer op z'n hoofd en is tevreden

Om half elf begeeft zich het jong spul naar buiten
Daar 'n frisse neus kinderen goed werken doet
Wordt achter de rug van mijnheer soms gevochten
Is 't meer uit vergissing, dan uit kwaad gemoed

En na tien minuten vraagt een van de meisjes
"Mijnheer, is het kwartiertje nu nog steeds niet om?"
Leergierigheid straalt uit haar vrolijke ogen
Dus terug naar het bijwoord en terug naar de som

Refrein: Er fietst een vader langs de school
Hij neemt zijn hoed af uit respekt
Voor hett oude hoofd bij wie hij zelf nog heeft gezeten
En uit het klasje waar zijn kind zit
Klinkt 't tafeltje van vier
Hij zet zijn hoed weer op z'n hoofd en is tevreden

Wat kinderen willen en wat ze kunnen
Wordt zachtjes gewurgd door de pedagogie
Ze krijgen een training in fantasieloosheid
In zelfbedrog inbeelding en jalousie

Ze leren er tegen elkaar in te werken
De tafel van vooroordeel, leer uit je kop
De meesters - ze jagen hen in die zes jaren
De trappen van ongelijkheid op

Refrein: Fietsen zij later langs de school
Nemen hun hoed af uit respekt
Voor het oude hoofd bij ze hij zelf nog hebben gezeten
En uit het klasje waar hun kind zit
Klinkt het tafeltje van vier
Hij zet zijn hoed weer op z'n hoofd en is tevreden

In 1969 maakte Toneelwerkgroep Proloog haar eerste discussieprogramma voor het onderwijs: “Afbraak”.

Een eigen produktie van enkele jonge acteurs en één aktrice, deze waren zelf in een democratiserings-proces binnen het gezelschap betrokken. En werden geïnspireerd door onder andere de bezetting van de P.A's (Pedagogische Academie) in Beverwijk en Veghel, en verder door de democratiseringsbeweging in de Sociale Akademies. De makers wilden met het toneelstuk deze beweging tot democratisering ondersteunen, en met name aantonen hoe het autoritaire onderwijssysteem consumptieslaven afleverden aan de maatschappij.

Twee jaar later kwam: “Een vier is een vier, of; Niets is onrechtvaardiger dan ongelijken als gelijken te behandelen”. Dit was grotendeels een dramatisering van het boek: “Buitenspel op school en in de maatschappij” geschreven door Van Calcar. Maar in die voorstelling zat ook: “Tommie” een lied dat aansloot bij de vredes-onderwijsprojekten uit die tijd - Jan Hartman, Derksen, het Vietnam-projekt uit Amsterdam, Petra en Jeroen.....

Tommie (Uit: Een vier is een vier, seizoen 1971/-72)

Tommie weet al heel goed wat geweld is
De kruistochten beleeft hij elke dag op de TV
Beelden uit Vietnam en uit Angola
Trekt in zijn fantasie met de soldaten mee
Dus als ie in de klas zit bij geschiedenis
Weet Tommie wel waar het allemaal over gaat
Weet hij wat hij er zich bij voor moet stellen
Als Wellington bij Waterloo Napoleon verslaat
Zijn boekje staat vol spannende verhalen
Hij weet wanneer zat wie - wie in het haar
Een oorlog uit, leve de nieuwe oorlog
Ieder voor zich allen tegen elkaar
Het vaderlandje heeft altijd gewonnen
Of was neutraal of had minstens gelijk
Het andere volk is agressief begonnen
Maakt zich aan roof en onderdrukking rijk
Dus wantrouw al die vreemde elementen
Wat anders is moet je als kanker vrezen
Ze komen om jouw warme bloed te drinken
Of 't nu Hunnen zijn of de Chinezen
Zo voedt men kinderen op tot wereldburgers
Achterdochtig, bang, jaloers en dom
Zo kan het dat de tijden zich herhalen
En na elke oorlog weer een oorlog komt
En oorlog is voor Tommie een attractie
Elke avond zit ie met zijn neus op de t.v.
's Ochtends met zijn neusje in de boeken
Trekt in zijn fantasie met de soldaten mee

Het volgende nummer “de Taart” is geschreven voor “Een vier is een vier”, echter gebruikt in het toneelstuk “Veel groeten, we maken ’t best”. Dit ging in première in het seizoen 1972-1973.

De Taart (Uit: Veel groeten, we maken ’t best, seizoen 1972/-73)

Moeder snijdt de taart aan
Drie ongelijke delen
En vraagt aan de kinderen
Hoe het ging op school
Jan haar oudste zoon zegt
Ik had vandaag een negen
Dus krijgt hij van moeder
Het welverdiende loon

Jan is ingenieur
En woont nu een villa
Met een grote tuin
Met een vijver en terras
En in zijn garage
Een auto groot en lila
Hij denkt het is normaal
Dat ik steeds de eerste was

Een groot stuk met veel slagroom
En minstens negen kersen
Laagje pudding - laagje jam
Jij deed je best op school
Je hebt een goed stel hersens
Hier is taart - vreet je maar klem

Een groot stuk met veel slagroom
En minstens negen kersen
Laagje pudding - laagje jam
Jij deed je best op school
Je hebt een goed stel hersens
Hier is taart - vreet je maar klem

Dan vraagt moeder verder
Aan Pim die had een zeven
Krijgt een stukkie kleiner
Maar toch nog lekker groot
Ineke en Jopie
Een zes dat valt wat tegen
Dus delen ze samen
De laatste kleine moot

Frankie kwam van school
Waar was hij toen gebleven
Omdat hij niet leren kon
Ging hij naar de fabriek
Krijgt een schamel loon
Waar hij net van kan leven
Met zijn vrouw en kinderen
Maar ach, hij moppert niet

Frankie had een vier
Die kan niet zo goed leren
Dus voor hem - wordt niets bewaard
Hij weet het van tevoren
Als moeder taart gaat delen
Geen goed punt - dan ook geen taart

Soms droomt hij ervan
Een groot stuk taart te krijgen
Zoals vroeger - broertje Jan
Maar hij had een vier
Hij kan maar beter zwijgen
Want hij weet - toch nergens van

Een liedje over de konsekwenties die ongelijke schoolresultaten hebben voor de kinderen, als ze de maatschappij in gestuurd worden. Deze tekst vertelt weliswaar niets over de ongelijke start die arbeiderskinderen maken binnen het onderwijs in vergelijking tot kinderen uit andere klassen. Maar je kan niet alles in één liedtekst vertellen. Sinds het seizoen 1970-1971 hadden de programma's van Proloog een steeds beter onderbouwd "klassen-standpunt" als basis. Iets wat nog versterkt werd door de opkomende politieke economie.

We hebben heel wat manieren gebruikt om de theorie van "de meerwaarde" uit te leggen. Bijvoorbeeld met worsten, met bascule's, met broden, met scheermesjes enzovoort. De politieke economie maakt ook de verwevenheid duidelijk van de economische ontwikkelingen van de laatste honderd jaren met de geschiedenis van het onderwijs:

Toost van de ondernemers op de geschiedenis van het onderwijs

(Uit: Scholierenverzetje, seizoen 1975/-76)

We heffen het glas op 1850: Het werk is eenvoudig, een kind kan het doen.

Kinderarbeid - Dus de school is overbodig; zij leren het door te werken - Wij tellen de poen

Laat ons dat een troost zijn, mond wijd open, laat maar lopen, de slokdarm gestrekt.

We heffen het glas op 1900: "Leest eerst de gebruikswijze van dit machien"

Dus moeten de kinderen naar school, leren, lezen en rekenen - Wij plukken de vruchten nadien.

Laat ons dat een troost zijn, mond wijd open, laat maar lopen, de slokdarm gestrekt.

We heffen het glas op 1950: Het denken en werken gemechaniseerd.

Leer kinderen vroeg al komputermiskunde - De ene die leert en de ander verteert.

Laat ons dat een troost zijn, mond wijd open, laat maar lopen, de slokdarm gestrekt.

We heffen het glas op het jaar 2000: Onderwijs via een videocircuit.

't Wordt 'n goed afzetgebied voor Frits Philips en leerkrachten kennen we in 2000 niet

Laat ons dat een troost zijn, mond wijd open, laat maar lopen, de slokdarm gestrekt.

Toch schort er iets aan mijn optimisme: Wie lezen kan, leest op den duur een pamflet.

Wie rekenen kan rekt uit wat mijn winst is en wat hij verdient en komt dan in verzet

Laat ons dat een troost zijn, mond wijd open, laat maar lopen, de slokdarm gestrekt.

"Wie wordt wijzer van het onderwijs" uit 1973/-74 was eigenlijk de dramatisering van vele publikaties, die er toen verschenen over de politieke ekonomie van het onderwijs. De SOF-brochures, Infobul, "De school in het kapitalisme" van Loek Zonneveld, de publikaties van "Ter Elfder Ure" (met name Freek Huiskens; "De klassepote van de pedagogische intelligentia."). En wij zagen steeds duidelijker, hoe de organisatie van de ekonomie en de belangen van de kapitalisten tot in de kleinste details hun uitdrukking vonden in de dagelijkse praktijk van het onderwijs.

Vrije expressie. (Gemaakt voor: "Wie wordt wijzer van het onderwijs" uit 1973/-74)

Schoenarbeiders in de Langstraat hadden het niet breed.
Daarom was het in die streek gewoon.
Dat de vrouwen naast de last van 't veel te zwaar gezin.
Bijverdienden op dat kleine loon.

In de nette kamer het gehate stikmachien.
En daarachter moe en kwaad.
Als het koken en het wassen, het verstellen was gedaan.
Ratelde de stikmachine tot laat.

Huishoudscholen in de Langstraat hadden een lokaal
Waar de bazen stikmachines plaatsten.
Om de huisvrouwen in spé te oefenen in de thuisarbeid.
Die ze straks als "ongeschoolden" betaalden.

Ik zing voor u dit lied om uit te leggen hoe de school.
Kinderen die vaardigheden leert.
Die nodig zijn om dadelijk het werk te kunnen doen.
En niet leert wie daarvan profiteert.

Nu hoor ik u zeggen: "Vroeger lag dat zo,
Maar die tijden zijn allang voorbij.
De school maakt tegenwoordig - met expressie in 't pakket
Onze kinderen zelfbewust en vrij

't Lokaal waarin die bazen stikmachines plaatsten.
-De verankering zit nog in de grond-
Is allang tot vrijplaats voor expressie omgetoverd.
Kijk eens rond, dan houdt u wel uw mond.

Ik zie de wanden van 't lokaal vol applikatielappen.
Geven aan die klas aparte fleur.
Met geduld hebben de meisjes aan dit wonder zitten werken.
Restjes stof gerangschikt op structuur en kleur.

Straks krijgen die meisjes werk in winkels, warenhuizen.
Vullen daar de lege vakken bij.
Rangschikken op vorm en kleur; dat helpt een vlotte verkoop.
Die vrije expressie, is die werkelijk zó vrij?

Aan het einde van “Wie wordt wijzer van het onderwijs” werd er een lied gezongen. Dat pleitte voor het koppelen van diverse vormen van onderwijs aan de maatschappelijke strijd. Mensen die bezig waren met projektonderwijs of ouderparticipatie hadden vaak weinig affiniteit met bijvoorbeeld met diegenen die in de onderwijsbonden actief zijn. Dat is overigens nog best een probleem. Als de ABOP (Algemene Bond van Onderwijzend Personeel-redactie) in Eindhoven actieve ouders uitnodigt, een paar weken geleden, om de speerpuntacties voor arbeidsplaatsen te ondersteunen, vergeet de bondsafdeling aan de ouders duidelijk te maken, wat hun arbeidsplaatsenplan betekent voor de kwaliteitsverbetering van het onderwijs. En in plaats van solidariteit ontstond er die avond verwarring.

Ondertussen is de strijd om arbeidsplaatsen en faciliteiten in het onderwijs de laatste jaren alleen maar sterker en noodzakelijker geworden. Proloog mengde zich daar regelmatig in, door op aktiebijeenkomsten en bezettingen haar onderwijsprogramma te spelen en heel specifiek door de “Pais en Vreeselijk Sjo” uit 1978 / 1979, waaruit het volgende lied stamt:

Snijlied. (Uit: “Pais en Vreeselijk Sjoon”, seizoen 1978/-79)

Als je het van de kant bekijkt van de ondernemerskliek,
Is het hoger onderwijs niet bijster effectief
Want de universiteit graait diep in de belastingpot
En ze leidt dan met die centen dure werklozen op. . .
Dus is er maar een ding wat hem rest,
Resoluut grijpt de bewindsman naar het mes

Refrein:

Maar als je deze rozenstruik wilt snoeien Excellentie,
Weet dan wat je doet
De rozen komen terug, veel groter en rooier dan ze waren
Zetten de hele tuin in felle gloed

En dat onderzoek, dat vroeger aan bedrijven werd verhuurd,
Wordt nu vaak gedaan voor vakbonden, voor acties in de buurt
Dat de wetenschap niet objectief is –goed- maar dit is grof
Steeds meer faculteiten vragen een marxist als prof. . .
Dus is er maar een ding wat hem rest,
Resoluut grijpt de bewindsman naar het mes

Refrein:

Maar als je deze rozenstruik wilt snoeien Excellentie,
Weet dan wat je doet
De rozen komen terug, veel groter en rooier dan ze waren
Zetten de hele tuin in felle gloed

Heel veel vrouwen, die studeren willen op hun faculteit,
Onderzoek en studiegroepen over vrouwen – het wordt tijd
Veel te lang al hebben mannen toch de wetenschap beheerst
Nu moet aan onze begeleiding geld en vrouwkracht gespendeerd
Dus is er maar een ding wat hem rest,
Resoluut grijpt de bewindsman naar het mes

Refrein:

Maar als je deze rozenstruik wilt snoeien Excellentie,
Weet dan wat je doet
De rozen komen terug, veel groter en rooier dan ze waren
Zetten de hele tuin in felle gloed

Met het laatste kouplet zitten we overigens midden in de anti-patriachale strijd. We leerden, en de vrouwen bij Proloog weten hoe hardleers we waren, dat niet alle tegenstellingen te verklaren waren uit klasseverhoudingen.

Een alternatief leermiddel; de tekeningen zijn van Jannie Uiterlinden, die na enige jaren bij Proloog gewerkt te hebben, het onderwijs ingegaan is.

Wisselliedje. (uit: Vuistje, een links stripblad voor kinderen - 1975/-76)

Avontuur, daar droom ik van
Flauwe spelletjes vind ik niks an
Rovers hak ik in de pan
En kijk eens, wat ik maken kan!
Als ik nu goed oefen, dan
Wordt ik straks een echte.....

Mis, jij vergist je, ik ben een meisje...

Dit is de pop waar ik van hou,
Ik oefen vast voor als ik trouw
Ik brei een mooie jurk voor jou
En ook de hamster voer ik gauw
Lief zijn en zorgen leer ik nou
Dan ben ik straks een echte

Mis, jij vergist je, ik ben een jongen

Toen zo rond 1975 de eerste projecten over rolpatronen in het onderwijs ontstonden als voorbodes van de anti-patriachale strijd, waren er maar weinig mensen, die konden vermoeden wat voor een storm er opstak. En hoe deze storm alle zekerheden, waarmee de onderwijsoppositie tot dan toe gewerkt had, stevig onderuit haalden. Ok bij Proloog hebben eerst de vrouwen en later de flikkers het gelijk van de linkse theorie en praktijk opnieuw geijkt.

Dat kwam eerst tot uiting in de vrouwenprogramma's, maar druppelde door naar alle toneelstukken. Zoals bijvoorbeeld "Geen vingers, dan gaan we verder...", waarin het onderwijs bekritiseerd werd vanuit de persoonlijke betrokkenheid van de acteurs en actrices. Het volgende nummer was het liedje waarmee Joop Keesmaat als flikker, zijn kritiek op het onderwijs mee afsloot.

Charles (Uit: “Geen vingers, dan gaan we verder.....”, seizoen 1978/-79

Hij was veertien, toen ie zeker wist, ik hou van jongens
Veertien en toen stortte heel z'n wereld in elkaar
Als hij bij z'n vrienden was, dan ging het over meisjes
Dus praatte hij met zijn vrienden mee - en keek er naar

Refrein: Pas als ie alleen was durfde hij aan jongens te denken
Op zijn kamer met de deur op slot, dan was hij vrij
Als m'n vader 't te weten komt, dan trapt ie me het huis uit.
Of slaat ie me ongelukkig in z'n razernij.

Zeg ben je verliefd? Je zit de hele les te dromen?
Vraagt 'n leraar vriendelijk. Ontkennen kan ie niet!
Maar op school is enkel plaats voor normale kinderen.
Dus om niet geschorst te worden, zegt hij niet op wie.

Refrein: Pas als ie alleen was durfde hij aan jongens te denken
Op zijn kamer met de deur op slot, dan was hij vrij
Als m'n vader 't te weten komt, dan trapt ie me het huis uit.
Of slaat ie me ongelukkig in z'n razernij.

Charles is volwassen nu, een man als alle mannen.
Aan hem merk je doordeweeks niet dat ie flikker is.
Dat is maar goed ook, want hoelang blijf je onderwijzer
Als dat bij oudersen het bestuur geweten is?

Refrein: Pas als ie alleen was durfde hij aan jongens te denken
Op zijn kamer met de deur op slot, dan was hij vrij
Als m'n vader 't te weten komt, dan trapt ie me het huis uit.
Of slaat ie me ongelukkig in z'n razernij.

Nu heeft hij een leerling - Piet - een jong als alle jongens
Zo lijkt het maar Charles heeft ogen in zijn hoofd - hij ziet.
Dat ventje gaat stilaan dezelfde kant op als z'n meester
Maar Charles steekt geen poot uit.... Hij onderdrukt zichzelf en Piet.

De onderwijs strijd om de informatie op school voor de kinderen beleefbaar en controleerbaar en dus ook bruikbaar te maken, die al die tien jaar in zeer verschillende vormen zijn uitweg vond - alternatieve leermiddelen, linkse kinderboeken, projektonderwijs, ouders in de klas....- heeft er een nieuw probleem en een nieuwe strijd bijgekregen. Door het verschijnen van steeds meer kinderen in de klas die een andere sociale en kulturele achtergrond hebben: Surinaamse -, Marokkaanse -, Turkse -, Zuid-Molukse - scholierenen vul zelf maar in vanuit jouw eigen praktijk. Die kinderen en hun leermoeilijkheden maken nog eens extra de leugen van de roosterstof duidelijk, door hun situatie en geschiedenis, die door hen in de klas gebracht wordt....

Tikus, kleine muis. (Werktuig, uit 1976)

Refrein: Tikus, kleine muis
In de bus van school naar huis
Op en neer tussen twee werelden
In geen van beiden is hij thuis

In 1605 kwamen de Hollanders naar Ambon
Zetten de bevolking op plantages aan het werk
Wat buiten de plantages nog verbouwd werd, wordt vernietigd
Het volk verzet zich fel, maar de bezetter is te sterk
De stadsbus, op de achterbank een kleine bruine jongen
De school is uit, hij leest zijn les wat na: Geschiedenis
Het staat er zwart op wit: “De Spanjaard was hier een bezetter”
Die met geweld na tachtig jaar uit het land gedreven is

Refrein: Tikus, kleine muis
In de bus van school naar huis
Op en neer tussen twee werelden
In geen van beiden is hij thuis

Loopplanken op de vloer, want anders zak je door de grond
Tot de Molukken vrij zijn, als wachtkamer een barak
De Duitsers hebben ze gebouwd, om Joden op te bergen
Als 't regent zet je pannen onder lekken in het dak
Toén waren het bedienden, onderwijzers en soldaten
Mochten eigen baas zijn, toen de Toeän het land verliet
Die liet zijn knechten vallen, voor de handel met Jakarta
Na dertig jaar vagevuur géén hemel in het verschiet

Refrein: Tikus, kleine muis
In de bus van school naar huis
Op en neer tussen twee werelden
In geen van beiden is hij thuis

Een jaar of tien geleden heeft het regime in Jakarta
Het visrecht in de ‘Zee van Ambon’ aan Japan verkocht
Met de modernste vistechnieken rooft Japan die zee leeg
Terwijl de vissersvloot van Ambon op de kusten rot
In de stadsbus naar het woonoord zitten oude mensen
Die veel te lang geknecht, vergeten en bedrogen zijn
En zit een kleine jongen, die zich afvraagt waarom Geuzen
Vrijheidsstrijders waren en nu terroristen zijn

Refrein: Tikus, kleine muis
In de bus van school naar huis
Op en neer tussen twee werelden
In geen van beiden is hij thuis

Buiten het onderwijs om - zeker onder invloed van de strijd tegen het patriërchaat, is de strijd om meer autonomie voor de kinderen losgebrand:

De Belangenvereniging voor Minderjarigen,

De Kindertelefoons

en de oppositie tegen het "Jaar van het Kind" (met name de "Kindervuist-organisatie) zijn daar de sterkste uitdrukking van.

Een en ander maakt overigens ook duidelijk dat kinderen belangen hebben, die niet altijd parallel hoeven te lopen met de belangen van (progressieve) leerkrachten.

Het volgende nummer oorspronkelijk van Muziekgroep Werktuig is met een aantal aanpassingen, gebruikt in het toneelstuk "Tante Agnes slaat toe" uit het seizoen 1980/-81

Jaar van het Kind - Lied. (Werktuig, 1979)

Refrein: Laat het je niet zeggen, kind
En doe wat jij zelf goed vindt
Want het is jouw eigen leven

Refrein: Laat het je niet zeggen, kind
En doe wat jij zelf goed vindt
Want het is jouw eigen leven

Hou op met vervelen
Op de trap niet spelen
Niets dat mag en alles moet
Hou je dood - Dan ben je zoet

Jij bent een eigenwijsje
Dat is niks voor een meisje
Te klein voor dit en te groot voor dat
Ben je dat niet allang spuugzat

Refrein: Laat het je niet zeggen, kind
En doe wat jij zelf goed vindt
Want het is jouw eigen leven

Refrein: Laat het je niet zeggen, kind
En doe wat jij zelf goed vindt
Want het is jouw eigen leven

Kindje mag niet liegen
Ga jouw poppen wiegen
Doe jij maar liever gewoon
En hou jouw nette kleren schoon

Hoe kan jij dat weten?
Eerst jouw bord leeg eten
Trek eens niet zo'n vies gezicht
Kop dicht of ik sla 'm dicht

Refrein: Laat het je niet zeggen, kind
En doe wat jij zelf goed vindt
Want het is jouw eigen leven

Refrein: Laat het je niet zeggen, kind
En doe wat jij zelf goed vindt
Want het is jouw eigen leven

Zit niet zo te knoeien
Niet met meisjes stoeien
Jij gaat vroeg naar bed voor straf
En blijf van je ---piemel af

Maar wat is de verhouding dan tussen progressieve opvoeders en kinderen die vechten voor meer zelfstandigheid? Wij wisten het eigenlijk tien jaar geleden al. Boven heel wat artikelen over opvoeding en onderwijs hebben als citaat passages gestaan uit het nummer "Teach your Children" van Graham Nash. Een lied, dat halverwege de rollen omdraait en kinderen aanspoort om opvoeders op te voeden.....

Deze vertaling wordt opgedragen aan Peter van den Hoven opdat hij deze tekst voortaan in het Nederlands kan citeren.

Teach your Children. (Crosby, Stills Nash & Young, 1970)

Jij die liedje hoort
Je vraagt om een woord
Dat de richting aangeeft
Zodat jij al die tijd
Die vergeefs verstrijkt
Voortaan voor jezelf leeft

Leer jouw kinderen dit
Dat je klemvast zit
Maar, dat jij wilt bewegen
En voedt hen met de droom
Ook al heb jij schroom
Ze niet meer te geven

Als zij vragen hoe het gaat
Zeg hen dan waar het om gaat
't Is de enige manier om van hen te houden
Om van hen te houden

En jij	-	Hoor jij mij
Ben jij niet hun kind	-	Ook voor jou
Zorg dat jij vindt	-	Is het een zaak
Wat jouw ouders vrezen	-	Dat jij straks
En maak	-	Jouw kinderen leert
Ook jouw ouders vrij	-	Waar jij in gelooft
Vrijer nog dan jij	-	Opdat zij
Zelf probeert te leven	-	Het gevecht ook aangaan

Leer jouw ouders dit
Dat ook jij vast zit
Maar dat als je wilt bewegen
En voedt hen met met die droom
Ook al heb jij schroom
Hen niet meer te geven

Als zij vragen hoe het gaat
Zeg hen dan waar het op staat
Het is de enige manier
Om van ze te houden.

Dank jullie wel voor de aandacht.

www.toneelwerkgroeproloog.nl